

Sygn. akt VI U 389/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2015 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący SSR Przemysław Chrzanowski

Protokolant Agnieszka Wojtyła

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy M. S.

przeciwko (...)w W.

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem M. S.

od decyzji (...)w W.

z dnia 19 sierpnia 2014 roku, znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję (...)w W. z dnia 19 sierpnia 2014 roku, znak: (...), w ten sposób, że przyznaje M. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 czerwca 2014 roku do 25 czerwca 2014 roku, odmawia prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 czerwca 2014 roku do 29 czerwca 2014 roku oraz uznaje, że M. S. nie ma obowiązku zwrócenia zasiłku chorobowego z odsetkami za okres od 1 czerwca 2014 roku do 25 czerwca 2014 roku.

Sygn. akt VI U 389/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 sierpnia 2014r., znak: (...)(...)w W. odmówił M. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01 czerwca 2014r. do 29 czerwca 2014r., a także zobowiązał ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 01 czerwca 2014r. do 25 czerwca 2014r. wraz z odsetkami w łącznej kwocie 2.500,54 zł brutto. W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy podał, iż ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia, traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. Prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawienia zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Na dzień 25 czerwca 2014r. odwołująca została wezwana na badanie przez lekarza orzecznika ZUS. Mimo odbioru wezwania, odwołująca nie stawiała się na badanie w wyznaczonym dniu. Wobec czego zaświadczenie lekarskie wydane na okres od 30 maja 2014r. do 29 czerwca 2014r. straciło ważność z dniem 25

czerwca 2014r. W dniu 26 czerwca 2014r. odwołująca podjęła bowiem zatrudnienie w firmie (...) Sp. z o.o. Organ rentowy wskazał, że odwołująca nie ma prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01 czerwca 2014r. do 29 czerwca 2014r.

(decyzja z dnia 19 sierpnia 2014r. – k. 1 akt organu rentowego)

M. S. w dniu 29 sierpnia 2014r. (data prezentaty) wniosła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej zmianę. Odwołująca wskazała, że nie mogła stawić się w dniu 25 czerwca 2014r. na wyznaczonym badaniu lekarskim, z uwagi na problemy osobiste. Wyjaśniła, iż z uwagi na jej niestawiennictwo na wyznaczonym terminie badania, zaświadczenie lekarskie utraciło ważność z dniem następnym i tym samym, zdaniem odwołującej, mogła wówczas podjąć zatrudnienie. Podjęcie zatrudnienia w dniu 26 czerwca 2014r. odbyło się bowiem w dniu, gdy zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy utraciło ważność. Wobec czego fakt podjęcia pracy w dniu 26 czerwca 2014r. nie może być powodem odmowy przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01 czerwca 2014r. do 25 czerwca 2014r. oraz domagania się przez organ rentowy zwrotu wypłaconego za ten okres świadczenia chorobowego.

(odwołanie – k. 1 – 1 verte)

(...)w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 29 września 2014 roku (data prezentaty) wniósł o jego oddalenie, powtarzając argumentację wyrażoną w uzasadnieniu skarżonej decyzji. Organ rentowy wskazał, że wypłacił odwołującej zasiłek chorobowy za okres po ustaniu zatrudnienia, tj. za okres od 01 czerwca 2013r. do 25 czerwca 2014r. w kwocie 2.452,50 zł brutto. Z uwagi na brak stawiennictwa na wyznaczonym na dzień 25 czerwca 2014r. terminie badania zaświadczenie lekarskie wydane na okres od 01 czerwca 2014r. do 29 czerwca 2014r. utraciło ważność z dniem 26 czerwca 2014r. Natomiast z uwagi na podjęcie zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w dniu 26 czerwca 2014r. wypłacony za okres od 01 czerwca 2014r. do 25 czerwca 2014r. zasiłek chorobowy jest nienależnie pobranym świadczeniem.

(odpowiedź na odwołanie – k. 4 - 5)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca M. S. w związku z chorobą otrzymała zaświadczenie lekarskie seria (...) o czasowej niezdolności do pracy w okresie od 30 maja 2014r. do 29 czerwca 2014r.

Z uwagi na ustanie stosunku pracy łączącego odwołującą z poprzednim pracodawcą z dniem 31 maja 2014r., organ rentowy wypłacił odwołującej zasiłek chorobowy za okres po ustaniu zatrudnienia, tj. za okres od dnia 01 czerwca 2014r. do dnia 25 czerwca 2014r. w kwocie 2.452,50 zł brutto.

Czasowa niezdolność do pracy została orzeczona przez lekarza psychiatrę z powodu stresu wywołanego problemami w poprzedniej pracy zawodowej odwołującej. Po około dwóch tygodniach od otrzymania zaświadczenia lekarskiego stan zdrowia odwołującej wrócił do normy. Nie miała już wahań nastroju, mogła podjąć działania mające na celu znalezienie nowej pracy.

(dowód: zaświadczenie lekarskie – k. 8 akt rentowych; decyzja z dnia 19 sierpnia 2014r. – k. 1 akt rentowych)

(...)w W. podjął decyzję o kontroli zasadności zaświadczenia lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy ubezpieczonego za okres do dnia 29 czerwca 2014r. W celu przeprowadzenia kontroli, badanie przez lekarza orzecznika ZUS zostało wyznaczone na dzień 25 czerwca 2014r.

(dowód: wniosek o kontrolę zaświadczenia lekarskiego – k. 5 akt rentowych)

Pismo wzywające do stawiennictwa na wyznaczony termin badania, zostało wysłane przez organ rentowy na adres zameldowania odwołującej – W., ul. (...). Korespondencja została odebrana przez dorosłego domownika M. S., tj. przez jej matkę L. S.. L. S. przekazała odwołującej otrzymaną korespondencję.

(dowód: wezwanie na badanie kontrolne – k. 3; zpo – k. 4 akt rentowych)

W dniu 25 czerwca 2013r. odwołująca nie stawiła się na wyznaczonym terminie badania kontrolnego, z uwagi na zły stan zdrowia chorującej na astmę matki odwołującej. M. S. nie mogła zostawić jej samej w domu, dlatego nie stawiła się w organie rentowym. Odwołująca zapomniała powiadomić organ rentowy o niemożności stawiennictwa na wyznaczonym terminie badania.

W dniu następnym, po wyznaczonym terminie badania, tj. w dniu 26 czerwca 2014r. odwołująca podjęła zatrudnienie w (...) sp. z o.o.

(dowód: zeznania odwołującego – k. 15)

W dniu 27 czerwca 2014r. płatnik składek (...) sp. z o.o. złożył w zakładzie rentowym druk (...), stanowiący zgłoszenie do ubezpieczenia odwołującej jako nowego pracownika. We wniosku płatnik wskazał, iż obowiązek powstał w dniu 26 czerwca 2014r.

(dowód: druk (...) k. 3 akt rentowych)

Z uwagi na niestawiennictwo na wyznaczony termin badania, a także uzyskanie przez organ rentowy informacji o podjęciu przez odwołującą zatrudnienia w dniu 26 czerwca 2014r., organ rentowy w dniu 19 sierpnia 2014 roku wydał decyzję, w której odmówił M. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01 czerwca 2014r. do 29 czerwca 2014r., a także zobowiązał ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 01 czerwca 2014r. do 25 czerwca 2014r. wraz z odsetkami w łącznej kwocie 2.500,54 zł brutto.

(dowód: decyzja z dnia 19 sierpnia 2014r. – k. 1 akt rentowych)

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie zeznań odwołującej M. S., a także na podstawie dokumentów złożonych przez strony do akt przedmiotowej sprawy, a także oświadczeń stron co do okoliczności bezspornych.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Na żadnym etapie rozpoznawania sprawy strony postępowania nie zakwestionowały jakiegokolwiek dowodu, nie podniosły jego nieautentyczności lub niezgodności ze stanem rzeczywistym. Były one zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Strony nie wnosily o uzupełnienie materiału dowodowego (k. 15).

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie była zasadność decyzji organu rentowego odmawiającej odwołującej M. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01 czerwca 2014r. do 29 czerwca 2014r. oraz zobowiązującej ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego za okres od 01 czerwca 2014r. do 25 czerwca 2014r. wraz z odsetkami w łącznej kwocie 2.500,54 zł.

Zgodnie z treścią art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r., poz. 159 ze zm.) prawidłowość orzeczenia o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawienia zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Jej formą jest między innymi, badanie lekarskie ubezpieczonego przeprowadzone przez lekarza orzecznika ZUS, z tym, że w myśl art. 59 ust. 6 ww. ustawy – w razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie wyznaczonym przez organ rentowy, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie.

W przedmiotowej sprawie bezspornym pozostawało, iż pomimo odebrania wezwania, odwołująca nie stawiała się na wyznaczony na dzień 25 czerwca 2014r. termin badania kontrolnego, tłumacząc to nagłym pogorszeniem się stanu zdrowia chorującej na astmę matki. Nie ulega także wątpliwości, iż odwołująca nie kwestionowała zasadności decyzji w zakresie odmowy przyznania jej zasiłku chorobowego za okres od dnia 26 czerwca 2014r. do 29 czerwca 2014r. Odwołująca była bowiem świadoma, że z uwagi na niestawiennictwo na wyznaczonym terminie badania kontrolnego, zaświadczenie lekarskie o czasowej niezdolności do pracy utraci ważność od dnia następującego po wyznaczonym dniu badania, tj. od dnia 26 czerwca 2014r. Wobec powyższego wydawało jej się oczywiste, iż powyższe uprawnia ją do podjęcia nowego zatrudnienia w dniu 26 czerwca 2014r.

Niemniej jednak, organ rentowy po uzyskaniu informacji o podjęciu przez odwołującą w dniu 26 czerwca 2014r. zatrudnienia w (...) sp. z o.o., wydał decyzję o odmowie prawa do zasiłku chorobowego za cały okres niezdolności do pracy, żądając jednocześnie zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego.

W uzasadnieniu do ww. decyzji organ rentowy wskazał, iż podstawą wydanego rozstrzygnięcia jest art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, zgodnie z którym zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstaje w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby. Art. 17 ust. 1 powołanej ustawy stanowi natomiast, że ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Jak wynika z powyższego kluczowym zagadnieniem do rozważenia w niniejszej sprawie było ustalenie, czy pomimo utraty w dniu 26 czerwca 2014r. ważności zaświadczenia lekarskiego, organ rentowy mógł odmówić odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za cały okres zwolnienia, tj. za okres od 01 czerwca 2014r. do 29 czerwca 2014r.

Przepis art. 17 ust. 1 ww. ustawy zawiera dwie przesłanki utraty prawa do zasiłku: wykonywanie pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, bądź też wykorzystywanie zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z jego celem. Warto w tym miejscu dodać, że stwierdzenie choćby jednej z tych przesłanek wystarczy do uznania utraty prawa do zasiłku chorobowego (tak też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 2010 roku, sygn. akt III UK 71/09). W przedmiotowej sprawie organ rentowy powoływał się na podjęcie zatrudnienia przez odwołującą w okresie orzeczonej niezdolności do pracy. W świetle przytoczonego orzeczenia należy zatem zauważyć, że samo stwierdzenie zaistnienia tej przesłanki wystarczy do orzeczenia utraty przez ubezpieczoną prawa do zasiłku, nie jest natomiast niezbędne badanie, czy była ona niezgodna z celem zwolnienia lekarskiego. Wykonywanie pracy zarobkowej niezależnie od jej wpływu na stan zdrowia stanowi samodzielną negatywną przesłankę prawa do zasiłku (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z 6.2.2008 r., II UK 10/07, OSNP 2009, Nr 9-10, poz. 123).

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie sposób zgodzić się z zarzutami organu rentowego o wykonywaniu przez odwołującą pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy. Organ rentowy sam bowiem, wzywając odwołującą na badanie kontrolne pouczył ją, że w przypadku uniemożliwienia badania zaświadczenia lekarskiego o czasowej niezdolności do pracy, wystawione zaświadczenie utraci ważność od dnia następującego po wyznaczonym dniu badania. Wobec tego niestawiennictwo na terminie badania doprowadziło do utraty ważności zaświadczenia lekarskiego od dnia 26 czerwca 2014r. Zdaniem Sądu nie można oczekiwać od osoby ubezpieczonej, aby pomimo świadomości o utracie ważności zaświadczenia lekarskiego, nie podjęła zatrudnienia. Skoro bowiem odwołująca została przez ZUS pouczona, że niestawiennictwo na badaniu kontrolnym doprowadzi do utraty prawa do zasiłku chorobowego od dnia następnego, a nadto miała już znaną nową pracę, którą w każdym czasie mogła podjąć, to logicznym wydaje się, że w takiej sytuacji ubezpieczona zdecyduje się na podjęcie zatrudnienia w pierwszym dniu po

utracie prawa do zasiłku. Tym bardziej, że M. S. była przekonana o słuszności decyzji organu rentowego w zakresie odmowy przyznania jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 czerwca 2014r. do 29 czerwca 2014r.

Skoro zatem od dnia 26 czerwca 2014r. odwołująca nie miała już orzeczonej niezdolności do pracy, bowiem jej zaświadczenie lekarskie utraciło ważność, to nie może być mowy o spełnieniu dyspozycji zawartej w art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach. Odwołująca podjęła bowiem pracę dopiero po upływie okresu orzeczonej niezdolności do pracy.

Powyższe prowadzi do wniosku, iż odwołującej powinno być przyznane prawo do zasiłku za okres od 01 czerwca 2014r. do 25 czerwca 2014r. Takie ustalenie z kolei prowadzi do wniosku, że świadczenie pobrane przez odwołującą nie jest świadczeniem nienależnym, do którego odnosi się art. 84 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Wobec tego Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, zmieniając skarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał odwołującej prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 01 czerwca 2014r. do dnia 25 czerwca 2014r., odmówił prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 26 czerwca 2014r. do dnia 29 czerwca 2014r. oraz stwierdził, że odwołująca M. S. nie jest obowiązana do zwrotu pobranego zasiłku chorobowego za okres od dnia 01 czerwca 2014r. do dnia 25 czerwca 2014r.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.